

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 404. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992357198096/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

højest besynderlig og sær. Han er ellers den braveste og dygtigste Sersjant, men til sine Tider som gal og rent uomgængelig. Dels af Medlidenhed, dels af Interesse overdrager Kommandanten ham Overbefalingen over et Fort, der kun behøver en Besætning af to Mand, og hvor Sersjanten derfor ikke løber stor Fare for at komme i Uenighed med sine Omgivelser.

Neppe er dog hans Indtog i Fortet sket, før han faar et Anfald af fnysende Galskab, forjager sin gode Kone, nægter de to Soldater, som skal lyde ham, at maatte komme ind, erklærer Kommandanten Krig, og fra den høje, utilgængelige Klipperede aabner en Ild med Flinte- og Kanonkugler mod Marseille. Tre Dage igennem holder han hele Byen i Skræk; allerede er Forberedelserne til et nødvendigt Stormløb mod Fortet truffet trods den sikre Udsigt til at sætte ikke faa Menneskeliv til og trods Faren for at den Gale skal sprænge Krudttaarnet i Luften — da hans kække Kone, som elsker ham, hvor syg og gal han end er, tilbyder alene at bestige Fortet og afvæbne sin Mand. Han fyrer, men hun gaar uforsagt, ledet af sin Kærlighed, op ad den snevre Klippevæg, ved hvis Ende to med Kardætsker ladede Kanoner oppebier hende. Under den heftige Sindsbevægelse, som griber den Gale, gaar hans gamle Saar i Hovedet nu op paany, han vakler sin Kone imøde — han og hun og Byen er reddede.

Er nu end denne lille Historie noget skæmmet ved Indførelsen af overnaturlige Magter — en urimelig Forbandelse fra Svigermoderens Side har foraarsaget al Ulykken — saa er det Heles simple Mening dog en Forherligelse af den stærke og smukke Kærlighed, der i sin Almagt uddriver selv Djævelen.

Ogsaa den humane Medfølelse med Menigmand, der klæder den adelskære Romantiker godt, fremtræder her som i andre Fortællinger af Arnim. Det er den samme Forkærlighed for dem, der er enfoldige af Hjerte, som gav sig Udtryk i hans Samlen af Folkeviserne og som i *Dolores* giver sig tilkende i disse Ord af Helten: «Jeg sværger dig til, at ofte, naar jeg for nogle usle Linjer, der indeholdt en ganske overflødig Formalitet, maatte betale et Par Thaler, sporede jeg en rasende Lyst til med Blækkhuset at slaa Tænderne ind paa Jusitsembedsmanden. Hvert Øjeblik var jeg forberedt paa, at en Lynstraale vilde fare ned fra Himlen og brænde hele hans Dokumentsmøteri op. Naar jeg føler det saaledes, hvor meget skarpere smertes da ikke en saadan Udgift de Fattige, der maaske maa arbejde en hel Uge